

TELEGRAFUL ROMAN.

Are Marți. Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Invinovățiri false și tendențioase.

În numărul foiei noastre 139 din anul trecut am arătat, că scirea foiei „Budapesti Tudositó”, privitoare la cele șise de Escelenția Sa I. P. S. D. Archiepiscop și Metropolit al nostru Miron Romanul la audiențele, ce Maj. Sa le-a dat din incidentul crizei ministeriale din Decembrie a. tr. este falsă și tendențioasă. „Tribuna” s'a folosit atunci de această scire din „Bud. Tud.” luându-o de bani buni, și făcând nesce deducțiuni tendențioase, prin cari a atacat pe Escelenția Sa în mod răutacios, ca și când Escelenția Sa ar fi de acord cu nefericita politică bisericească, croită de ministerul Wkerle. Am arătat atunci bazele false ale acestei deducțiuni, dicând, că ea este isvorită „din vechia datină a „Tribunei” de a ataca cu ori ce preț pe Capul nostru bisericesc.

Patima, cu care urmăze „Tribuna” pe această cale față de Escelenția Sa, metropolitului nostru, a eșit acum mai nou la ivelă în un prim articol al ei din nrul de Duminecă, 5/17 Martiu a. c. Revenind asupra audiențelor amintite de la finea anului trecut, „tribuna” ne spune, că „în urma cercetărilor făcute” îi s'au confirmat toate scirile din „Bud. Tudositó”. Ii s'au confirmat adecă aceste sciri prin neste informațiuni din un isvor nenumit și cu totul problematic, care spune, că Escelenția Sa ar fi dīs cātră Mai. Sa, că legile bisericesci nu vor întimpina greutăți în aplicarea lor, că preoții încă vor merge la cununia civilă și că în urma acestor răspunsuri Escelenția Sa ar fi cerut permisiunea să presinte Maiesății Sale un memorandum și că Mai. Sa. i-a dat permisiunea cerută.

Basată pe această informațiune, „Tribuna” calumniază pe Escelenția Sa în un mod răutacios, folosindu-se, pentru ca să producă un efect și mai mare, de cuvântul: a p o s t a t a, la adresa Escelenției Sale.

Este în genere cunoscută pornirea pătimășă a „Tribunei” de a ataca Cap al bisericii noastre, de a încerca să-l discrediteze înaintea lumii; dar pe cât este de cunoscută această manieră, pe atât este ea de deochiată înaintea publicului. Publicul, precum o scim această din esperință, sātul de asemenea calumniări trase de pēr și fără nici o basă, nu pune nici un pond pe ele. Repetăm, că o scim această și dacă totuși ne aflăm îndemnați a reflecta la acest articol din cestiune al „Tribunei”, o facem din două cauze, ca de-o parte să arētam, că informațiunile câștigate de „Tribuna” din isvorul necunoscut, sunt denaturate, defectuoase și astfel espuse, încât din ele se se pōtă face deducțiunile, cei convin „Tribunei”, ēr de altă parte o facem, ca dacă ar mai fi ici coala cineva în public, care ar mai da creșmēt la astfel de insinuări, făcute cu vedită rea voință față de Capul nostru bisericesc, să aibă ocaziunea a se convinge, că ele n'au substrat real, că n'au nici o valōre și nici un înțeles, decât pōte înțelesul pătimăș de calumniare.

Mai nainte de tōte trebuie să ne însemnām, că pe timpul, când s'au ti-

nut audiențele, legile din cestiune erau deja sancționate. De unde putea sci Escelenția Sa, că aceste legi sancționate vor întimpina greutăți în aplicare s u nu vor întimpina, ca se se pōtă pronunța atât de categoric, cum spune isvorul „Tribunei”? Este însă ceva, despre ce ori-cine pōte fi convins și această, precum aflăm, Escelenția Sa a și accentuat-o categoric. Acesta este perderea, ce o va suferi în special biserica și în general statul introducēndu-se nōuele legi, și în special legea căsătoriei civile, anume prin aceea, că unii din credincioși nu vor mai încheia și căsătorie bisericească. Acesta din punct de vedere al moralului creștinesc constituie o perdere. Isvorul necunoscut al „Tribunei” pentru-ce retace această împiegurare?

Cu privire la a două cestiune, a preoților, nu se pōte un răspuns mai încurcat, ca acela, ce-l atribue „Tribuna”, Metropolitului nostru! Sē dice adecă, că privitor la preoți Metropolitul ar fi dīs: „cā vor merge și ei la cununia civilă”. Ei bine, introducēndu-se nōua lege, fitori preoți vor merge la cununia civilă ca civili, ēr nici decum ca preoți. Biserica îi va obliga negreșit la căsătorie bisericească, fără de care nimeni nu va putē fi chirotonit de preot. Prin urmare răspunsul după cum îl aflăm în „Tribuna” este un nou sens, pe care nimeni nu l-a putut dice, cu atât mai puțin un cap bisericesc.

La audiență, precum aflăm, Escelenția Sa metropolitul a espus Maj. Sale unele din gravaminele naționale în general, ēr în special gravaminele bisericești nōstre, și tare natural, că neputēndu-se espune aceste tōte la o audiență scurtă cum au fost audiențele din Dec. trecut, Escelenția Sa a cerut permisiunea să presinte gravaminele aceste în scris, în un fel de memorandum, ceea-ce Maj. Sa i-a permis. Acesta e motivul cererii permisiunii memorandumului, ēr nu motivul de rīs ce-l presentă „Tribuna”.

Așa se are lucrul în starea sa adevărată și acum judece publicul nepărtinitor ce înțeles are isvorul manc și denaturat al „Tribunei”? ce deducțiunile perverse, făcute pe basa acestor informațiuni? Ce alt înțeles, decât a ataca și calomnia, precum am dīs, cu ori ce preț pe I. P. S. Metropolit al nostru.

Cu ce succes însă? publicul de sigur va sci să aprețieze după cum merită și mijlōcele și scopul urmărit cu astfel de invinuirii, căci ce din ură personală și patimă isvorește, se cunōște numai decât.

Habent sua fata ministri!

Așa se vede, că o pățesc și ministrii câte odată. A pāt-o și Br. Bánffy la 8 Martiu a. c. în dieta magiară, și încă așa precum nu s'a asceptat nici el. nici chiar contrarii lui. Noi am prevēdūt, că ministrul președinte, homo novus în viața parlamentară, și încă în calitate de premier, va avē dīle amare, și nu ne-am înșelat. După o desbatere îndelungată asupra bugetului pro 1895 Br. Bánffy

a creșūt, că e necesar a răspunde opozițiunei, carea din tōte părțile a făcut adevărate asalturi asupra cabinetului actual. Nu e vorbă s'a ferit Br. Bánffy de personalități, și a vorbit în general, totuși cuvēntarea lui atât prin conținutul seu, cât și prin modul de predare a produs în șirurile liberarilor consternare, ēr în șirurile opoziționalilor, cel mai sarcastic rīs, ironie, și în parte indignațiune.

Br. Bánffy nu numai că nu e orator, dar nu e nici măcar un parlamentar mediocru, de aci formalul fiasco, ce a făcut cu vorbirea sa, altcum pregătit cum se dice de acasă.

După ce ministrul cu chin cu vai a arētat, că legile politice-bisericesci le va esecuta, și cum că cabinetul se bācură de încrederea corōnei, a început a polemisa cu Apponyi în cestiunea armatei și a academiei militare realiare, visul de aur al fiasco, la realizarea căruia țintesc de qieri de ani. Magiarii au dus-o ce e drept de parte în preteusiunile lor față de armata comună. Deja — spune premierul — în Ungaria corespondențele între comānde militare și autorități se fac în limba magiară, ba, și voluntarii, cari nu posēd limba germană, pot face esamenul în limba magiară.

În urmă ce la mai trebuie-o academie magiară, și limba de comandă magiară!? La această a răspuns premierul că: „nu e de lipsă pentru oficeri academia magiară, pentru-că ea ar putē aduce cu sine realizarea aspirațiunilor naționali, și apoi comānda și limba în armată sunt prerogative a-le Maiesății sale.” Apponyistii și cealaltă opozițiune au sārīt ca mușcați de șerpi făcēnd sgomot și alții ridiculisānd indignați spre ministrul. Nimeni dintre liberali nu se află, cari se pōtă domoli iritațiunea. Demonstrațiunile opoziției nu se sfirșiau cu tōte îndrumările lui Szilāgyi.

Asupra acestei vorbiri aprōpe întrēgă dinaristica magiară s'a esprimit în cei mai asprii termi. Fōia Kossuthistă „Egyetértés” dice că: „ministrul președinte în urma fiascoului rușinos făcut în dieta, și a sigilat cădere. Reputațiunea țerei, autoritatea parlamentului magiar, pretend ca ministrul președinte să-si părăsēscă cāt de iute fotoliul. Un om, carele nu pōte produce decât rīs cu hohot în public nu e apt de a conduce afacerile țerei.”

Ceea ce a indignat mai mult întrēgă casa de jos a fost încurcătura în carea a cădūt președintele neputând rosti o frasă corect; ori o cetea ori o recetea, tot încurcată ēșea. „Hazánk” dice că: „în un protocol, cu carele se încasēză dările, limba magiară e mai bine dresată decât limba ministrului președinte. În fața acestor espectoratiuni nouē ne vine a întrebă: acesta e Beniaminul opozițiunei, pre carele l' rīsēd-bistra ceriu, când era pașă la Nāsēud-Bistria? Acesta e favoritul contelui Szapāry, care l'a făcut peședinte al camerei? Noi din parte ne deplaugen țara, unde astfel de bārbați conduc destinele ei.

Revista politică.

„Politische Correspondenz” din Viena din nou constată, că legea despre căsătoria civilă va fi pusă în vīgōre în 18 Decembrie a. c. și pune în perspectivă activarea în Septembrie a conducerei matriculelor civile. Înainte de vacanțele de vară, camera deputaților se va ocupa numai cu proiectele referitoare la patente și cu proiectul de lege despre judecatoriile administrative.

„Kölnische Zeitung” afirmă, că ar fi primit din cercuri diplomatice străine scirea, în urma căreia țarul și țarewna, după finirea jumetății de an de doliu, în luna lui Maiu vor merge la Berlin, de aci la Paris și se vor întorče prin Viena la Petersburg. Deja s'au adresat întrebări confidențiale cātră respectivele curți și cabinete, dacă le va conveni această vizită. La deschiderea canalului din marea nord-ostică nu va lua parte țarul; de-altminteala se anunță din Berlin, că suveranii nu vor fi invitați la aceea sērbare.

Jules Simon, care cunōște pe împēratul Wilhelm și personal, a scris mai de unādi în „Figaro” un articolu referitoriu la visita flotei franceze la Kiel, în care dice despre împēratul Wilhelm următoarele: „Abstinența Franciei dela acele festivități n'ar fi un protest nu contra anectării Elsas-Lothringiei, ci contra păcei. Împēratului a bunășēmă îi va fi cauzat mare bucurie, că pacea a devenit mai sigură. Împēratul e hotārīt amic al păcei. El însuși m'i-a dīs mie, că consideră de nebun pe ori-care domnitor, care ar vrea să-si espunā țēra pericolelor unui rēsboiu”. M'i-ar plăcea, dacă în Francia fie-cine ar fi convins, că eu nu voiesc rēsboiul. Am venit la convingerea, că în poziția mea e mai salutar a face bine omenilor, decât a-i înfrica. Jules Simon indigitează apoi și la telegrama de condolență plină de sentiment, pe carea împēratul Wilhelm a trimis-o vēduvei Carnot din incidentul tristului eveniment întēmplat cu presidentul republicei, precum și la împējurarea, că prin sentimentul său fin a eliberat pe cei doi oficeri francezi prizonieri în Germania, tocmai pe timpul doliului național al Franciei. La finea articolului citează cuvintele unui diplomat german de poziție distinsă: „Împēratul nu se gāndesce la nouē cuceriri, căci scie, că Europa nici când nu s'ar împāca cu așa ceva, dēnsul nu voiesc altceva, decât siguranță absolută. Francia nu-și va recāpāta nici când Elsas-Lotharingia, această o scie ea prea bine, dar nu cutēză a spune, ori a recunōște însăși acest fapt. De aici provine agitațiunea. Dacă Francia s'ar împāca cu nestrāmutilul, împēratul i-ar fi cel mai bun amic, ēr rēsboiul ar fi delāturat pe lung timp.

„Svoboda” publică un articol al lui Stambulov, în care acesta condamnă în termi aspri agitațiunile din Macedonia, cari vēd mântuirea numai în Rusia. Cel mai bun mijloc pentru revolvarea cestiunei — după Stambulov — este liniscea și așteptarea. A primi pe Rusia drept mentor, este o politică

neună, ori copilărescă. Datorința Bulgariei ar fi să fie tocmai contrariul: să încheie cu Turcia alianță defensivă contra Rusiei, fiindcă numai astfel va fi în stare să-și ajungă deplina autonomie.

Contra acestor agitațiuni de altcum și Pôrta a luat poziție energică. A trimis guvernului bulgar o notă în termeni foarte aspri, în carea l'provocă să pună capăt agitațiunilor dela ordinea țilei din Macedonia și să interdică ținerea de meetinguri, precum și colectarea de bani. Guvernul încă n'a răspuns la nota acésta.

„Grazer Volksblatt“ scrie, că diarele germane liberale raportéză cu triumf, că „mişcarea flamandă a avut ȳilele trecute un mare succes, care va fi de o însemnatate deosebită pentru poporul flamand. Succesul acesta constă într'aceea, că pân' acum monitoriul oficial se tipărea numai în limba franceză, deaci în colo se va tipări și în cea flamandă și anume din 4 Martiu n. Flamanȳii au trebuit să lupte mai bine de 60 ani, până când să li-se permită de a ceti legile și ordinațiunile și în limba lor“. La aceste diariul conservator sus citat face următoarele potrivite observări: „Și pe noi ne bucură triumful dreptății în Belgia, și acésta cu atât mai vêtos, cu cât tocmai partea flamandă din populațiune e în marea sa majoritate catolică-conservătoare. Ar fi bine dacă germanii nostri austriaci ar trage ei din acésta consecutivă necesare acolo unde e vorba de drepturile altor naționalități. Ar fi ôre trist, când negermanii ar putea să trimbițe în totă Enropa: germanii cer numai pentru dînȳii egala îndreptățire, pe când pentru alȳii dînȳii o dau sau numai siliȳi sau nu o dau de loc“.

Triumful acesta al flamanȳilor ne bucură din tot sufletul și pe noi românii, el dovedesce, că prin o luptă fără preget noi tot vom trebui să ajungem la drepturile nôstre inalienabile.

Se 'ntelege, că noi suntem cu mult mai reali, decât se ne legănăm în visul, că lupta nôstră va să se termine în vr'o câteva luni sau ani. Va trebui să muncim înainte încă ȳeci de ani, ca să ne recăscigăm drepturile nôstre usurparte.

„Gaz. poporului“ din Bucuresci face următoarele apreȳieri despre politica din străinătate: E foarte, caracteristic că mai în toȳi anii, fie-care stat afirmă că vrea pace și cu tôte acestea, face preȳetiri de rășboiu; cheltuesce miliône, schimbă armamentul, caută să inventeze mașini perfecționate, cu cari să se omôre mai lesne ômeni, și tôte acestea, pentru pace. În Germania, în Franȳia, în Anglia și aprôpe mai în tôte statele, continuă acésta costisitoare și îngrozitoare concurență.

Printr'o ciudată întempletare, bugetul ministerelor de rășboiu se discută în același timp în Franȳa și Germania. Pe când în Franȳa d' Jules Roche, cere să se ia mai multe măsuri de apărare, în Germania socialistul Bebel și partisanii săi cer desființarea armatei permanente și înființarea gardei naționale.

Afară de partisanii dlui Bebel, toȳi ceialalȳi reprezentanȳi ai țărei au votat în contra propunerii sale. Generalul Bronsard de Schellendorf, care nu e numai un oficer distins, ci și un orator de valôre, n'a lăsat să trecă ocașiunea ce-i oferea rechisitoriul lui Bebel.

Intr'un discurs ironic, dar de o ironie fină, a executat pe socialistul Bebel care a trebuit să-și plece capul. El a mai declarat în Reichstag, că pe toȳi socialistii, fără excepțiune, i-a gonit din arsenale, atelierie și din fabricile militare. Acésta aspră declarațiune a făcut nu mare efect.

Oratorul socialist de Iaurés, a declarat că nu se pôte să nu isbucnescă

în curênd un rășboiu cu tôte universala dorință de pace, ce animéză popôrele, cât timp o clasă restrânsă într'o țară, va avea mijlôce mari de producțiune.

Viitorul astfel, cum și'l închipesce ascunde dlui Iaurés prezentul. Europa întrégă suferă greutățile unei situațiuni penibile, durerôsă pentru toȳi, dar nici un popor în particular nu e în stare s'o modifice. Cât timp acésta situațiune va exista, datoria patriotică va fi a o suporta cu bărbăție. Este ôre realizabilă propunerea dlui Iaurés.

Nici nu mai e vorba de a fi preferată o miliție națională, sau regională și chiar comună, cum cere d. Iaurés, înainte unei armate, o armată demnă de acest nume, compusă din ômeni deprinși, cari au îndurat asprul regim militar. D. Cavaignac a spus, că unui om i se cere ca să fie patriot, ca să pôtă fi bun militar. Cine ar putea nega rolul elementului moral în rășboi? dar cine pôte nega însemnatatea educațiunei tehnice?

Și în Anglia se fac cheltueli colosale, se cer credite peste credite. De și în total Anglia nu dispune decât de 430 mii de ômeni, și acestia de diferite naționalități, cheltuesce mai mult ca Franȳia și Germania. Anglia ca se pôtă rămânea cea dintăiu putere maritimă, avea nevoie de alte credite și astfel pentru aceste două departamente militare sunt peste un miliard credite ordinare și sunt gata a se face și alte împrumuturi.

Iaponesii au desăvêșit cucerirea acelei părȳi din Mandciuria, care să mărginesce la apus cu cursul inferior al fluviului Liao și cu golful cu același nume, la sud cu puternica stațiune Port-Arthur, la nord cu importante porturi Niu Ciuang și Ying-Tseu-Ku.

După ce au ocupat aceste din urmă două orașe, pe cel d'întăiu în ȳiua de 4 Martiu, pe al doilea, trei ȳile mai târȳiu, Iaponesii au gonit pe generalul Sung din ultimul său refugiu, adevă din torturile Tien-Ciuang. Tai stabilite pe malul stâng al fluviului Liao, la mai mulȳi kilometri în sus de Ying-Tseu Ku și aparând ceea ce se numesce noul Niu Ciuang Comandantul chinezilor se refugiase aci cu 11.600 soldaȳi și a resistat mai mult de patru ôre la asaltul inamicului; el nu s'a retras decât după ce a omorât 150 de ômeni și când propriile sale perdeni se ridicau la aprôpe 2000. Totul face să se crează, că el renunță pentru moment de a se mai opune năvălitorilor și că, de acord cu ex-vice-regele din Nanking, Liu-Kun-Yi, va conduce rămășițele armatei la cartierul general chinez din Shanghai-Kuan, aprôpe de marele Zid, unde se va da probabil ultima bătălie.

Victoria acésta nouă a Iaponesilor datorită în mare parte artileriei lor, i-a pus în posesia unui număr foarte mare de arme model vechiu și a unui stoc considerabil de munițiuni.

Ca recompensă pentru serviciile sale generalul Nozdu, care comandă operațiunile primei armate Iaponeze și care a dirijat singur tôte partea acésta a campaniei înainte de sosirea secunde armate, care a venit din Port-Arthur, a fost înaintat la rangul de mareșal campestu și Mikado i-a adresat un mesagiu de felicitări.

Se răspândise șvonul, că străinii stabiliȳi la Ying-Tseu-Ku ar fi măcelăriȳi. Șcirea nu e adevărată.

Evenimentele din urmă au produs în cercurile oficiale din Peking un fel de panică, după descurăgirea, ce a urmat luării portului Wei-hai-Wei. Din cauza acésta împăratul Huangsdoresce mai mult decât ori când încheerea păcei și așteptă cu nerăbdare plecarea negociatorului Li-Hung-Chang. Acesta trebuie să sosescă, conform înțelegerei cu Iaponesii, la 19 Martiu st. n. la Hieroshima.

O depeșă din urmă primită de ȳiarele streine anunță, că Iaponesii nu vor să primescă pe Li-Hung-Chang înainte, din cauză că au intențiunea de a mai da o lovitură mare chinezilor, pôte de a cuceri și Mukden, capitala Mandciurei. Cu modul acesta ei speră să obȳie condițiuni mai bune la încheierea păcei.

Iaponesii își continuă preȳetirile pentru continuarea rășbelului în măsură atât de intensă, ca și când nu ar exista tratări de pace. În Mandciuria se află acum cinci divizii cu 90,000 de ômeni. Afară de acestea două divizii, între care trupele de gardă care forméză elita armatei, se mai află în patrie. Aceste două divizii și recruȳi întraȳi la 1 Decembre în armată așteptă ordinul de îmbarcare. Dacă tratățile de pace nu vor da deci în curênd un rezultat satisfăcător, armatele Iaponeze vor înainta spre Peking.

Maiestatea Sa Haruko, împăratesa Iaponiei, care a luat inițiativa de a organiza împreună cu damele curȳii și ale nobilimei, societăȳi de ajutoare pentru răniȳi, trebue să fi plecat deja la Hieroshima, cartierul general al lui Mikado, unde va vizita în persoană tôte spitalele militare și pe ale crucei roșii, trecênd în revistă pe toȳi răniȳii, Iaponesi sau chinezi.

Noutăȳi.

Personal. Escelența Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul a plecat cu trenul de Luni la 5 ôre p. m. la Budapesta pentru a lua parte la discușiunile din casa magnașilor și în afacerile fundațiunei „Gozsdu“.

Societatea română de lectură din Sibiu și-a ȳint Duminecă la 4 ôre p. m. adunarea generală, sub conducerea directorului ei, a d-lui Part. Cosma. Din raportul voluminos al comitetului, cetit de dl secretariu Dr. Oct. Russu, reese, că acésta societate de 14 ani încôco, deși avisată la propriile sale puteri, și-a pus o basă solidă în asigurarea esistenȳii pentru viitoriu; ea este un factor însemnat pentru viața socială și națională a românilor sibiui. A numărât în decursul anului trecut 62 membri ordinari și 5 esteri. Au întrat la percepțiuni 1043 fl. 92 cr. Socotelile s'au încheiat cu un excedent însemnat, luând în considerațiune suma mare a erogatelor. Mobiliariul se află în o stare bună, biblioteca s'a înmulȳit cu 164 volume. Jurnale a avut societatea 24, dintre care o mare parte le-a dat institutul „Albina“, din a căru munificență societatea dispune aȳi de un local ieftin și foarte acomodat. Precum în anii precedenȳi așa și în a. 1894 Escel. Sa Dl arhiepiscop și metropolit Miron Romanul a pus la dispozițiunea societăȳii popicăria din grădină, care împrejurare, pe lângă distracție în aer curat, a adus și un venit societăȳii de 38 fl. 66 cr. Societăȳii a mai dăruit în decursul anului câte 1 ȳiar: dl căp. și ases. consist. Pant. Lucaȳa, dl Dr. C. Diaconovich și comisiunea tipografiei arhiepiscopane.

Adunarea a luat raportul la cunoscință, a dat comitetului absolutoriul pentru socoteli, a statorit bugetul pe anul viitoriu; a exprimat mulțămită protocolară Escelenȳiei Sale I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit, comisiunei tipografiei arhiepiscopane, dlui căpit. Pant. Lucaȳa și dlui Dr. C. Diaconovich; — la propunerea dlui căpitan Lucaȳa a hotărât ca în luna lui Decembre comitetul să convoce o conferință, care să decidă abonarea jurnalelor pe anul viitoriu; ér la propunerea dlui Dr. C. Diaconovich ca jurnalele să nu se mai dea în sub abonare, ci să se lege și păstreze. Comitetul s'a ales tot în persoanele, care l'au format, intrând de nou Dr. C. Diaconovich și retrăgându-se dl G. Decean înainte de alegere.

La fine dl director Part. Cosma a mulțămȳit pentru încrederea dovedită și a promis, că și în viitoriu comitetul își va împlini cu scumpătate datoriȳa pentru propășirea acestei societăȳi.

Alegere de deputat sinodal. În cercul electoral al Clușului, făcându-se ale-

gereă supletoric a unui deputat mirên pentru sinodul nostru arhiepiscopian, a fost ales dl Dr. Petru Șpan, prof. seminarial.

Censură de avocat. Dl Dr. Ioan Marciaș, din Alba-Iulia, după-cum aflăm, a depus censura de avocat în 16 l. c. la tabla reg. din Murș-Oșorheiu. — Felicitările nôstre.

Inspectorii generali ai armatei. Majestatea Sa îndreptă cătră baronul Appel un autograf, în care ȳice, că la ocuparea posturilor de inspectorii generali ȳai armatei s'a gândit la capabilitatea lui, însă din motive mai înalte nu-l pôte detrage dela agenȳele însemnate, ce le are el ca șef al guvernului din Bosnia și Hertegovina.

Generalii Schönfeld și Windischgrsetz au fost numiȳi inspectorii generali ai armatei.

Sântul Sinod al bisericei autocefale din România s'a întrunit Vineri dimineța la ôrele 9. Dl Take Ionescu, ministrul cultelor a asistat la ședință.

Sf. Sinod a procedat, conform propunerii I. P. S. S. metropolitului primat, președintele acestui corp la desemnarea a trei candidaȳi pentru scaunul vacant de arhieru în locul P. S. S. arhierului Ieronim Ploesteanu, ales episcop al Romanului.

Au obȳinut: preotul I. Niculescu, licențiat în teologie, 11 voturi pentru și 4 contra, arhierandritul Conon 11 voturi pentru și 4 contra și arhierandritul Varlam Răileanu, din Iași, 11 voturi pentru și 4 contra.

Părintele Gerasim Sașirin a obȳinut 7 voturi pentru și 8 contra.

Dl ministru al cultelor, conform legii, va numi pe unul din cei trei candidaȳi desemnaȳi de sf. sinod; serie „Timpul“.

Spesele statului pentru agitațiunile valache. „Budapesti Hirap“ descopere, că ministrul de interne a spesat în anul trecut cu 146 de mii fl. mai mult decât era prevădut în budget. Curtea de compțiuni a cerut dela ministru deslășiri în acésta privință, care a motivat superplusul acestor spese prin agitațiunile naționaliste mai ales cele române și în special din incidentul procesului Memorandului, ministrul a trebuit să sporescă staȳiunile gendarmeresci și numărul gendarmilor în Ardél.

Poporaȳiunea Bucurescilor. Resultatul provisoriu al recensământului populaȳiei bucurescene, făcut în luna Decembre de primăria capitalei, în unire cu ministeriul de finance, este: 232,000 suflete.

Dela Academia română. Precum am anunțat, Academia română și-a deschis sesiunea sa anuală.

Dl D. A. Sturdza a dat cetire raportului comisiunei însărcinată cu darea de sémă asupra activității Academiei în cursul anului.

Dl Sturdza a exprimat omagiile pentru memoria rășosatei princeșe Alina Știrbei, care a lăsat academiei un legat de 100,000 lei, — și a anunțat că, grație intervenȳiei M. S. regelui, cestiunea legatului Donici e pe cale de a fi aplanată cu tôte că guvernul a opus tôte greutăȳile posibile.

Academia a ales apoi comisiunile prevădute de regulamente.

Academia va lucra în acésta sesiune în fie-care Luni, Mercuri și Vineri dela 1 până la 4 p. m. și în fie-care Marȳi, Joi și Sâmbătă dela 9 până la 12 a. m.

Prinȳul Alexandru Știrbeiu ministru și deputatul de odinioară, fiul principelui domnitoriu Știrbeiu, a murit în 14 l. c. n. în Bucuresci. În semn de doliu camera își ridică ședință.

Nou institut de credit. Sub firma „Corvinéna“ se înființéză în orașul vechiu al corvinilor — în Hunedóra — un nou institut de credit și economii ca societate pe acȳii. Precum aflăm lucrările preȳetitoare sunt deja în mare parte gata și astfel în curênd se va face constituirea.

Seminariul român din Lipsca. La 18 Februaru a. c. s'au închis cursurile se-

minariului român din Lipsa printr-o serată dată de dl. Dr. G. Weigand elevilor săi, ca semn de mulțumire pentru sirguința, ce au arătat în cursul acestui semestru de iarnă. Bucuria atât a domnului Weigand cât și a elevilor săi, a fost de astădată și mai mare prin faptul că unul dintre seminarștii, meritosul student d-nul Dunker, la examenul depus pentru doctorat, a reușit magna cum laude. Intr'adnvr, d. Dunker a tratat cu un deosebit talent teza sa despre: „Gramatica macedo-română de M. Boiagi“. Pentru acesta și dl. Dr. Weigand a ținut să ridice întâiul toast în sălătea d-sale, fiind-că a făcut să se distingă seminarul român și dorind spre marea mulțumire a d-sale, ca și ceilalți seminarști să se silască a imita pe meritosul lor coleg.

La acest toast a răspuns dl. Dunker mulțumind atât dlui Weigand pentru măgulitoarele cuvinte ce-i adresase, cât și d-nei Weigand căreia mai cu seamă i-se datoresc aceste frumoase serate, care se succed din două în două săptămâni.

Au mai vorbit după acesta dl. Sakerie, în limba română, dl. Nicols în limba engleză, dl. Papahagi în limba arumênescă cărora dl. Weigand le a mulțumit în termeni foarte călduroși.

În urma acestor cuvântări, gentila d-nă Sanzevici născută Cernavodeanu, fostă elevă a seminarului, a făcut să răsune sala de arii românesce, executate cu deosebită măiestrie la piano, după care fie-care s'a despărțit, ducând cu sine amintiri plăcute.

Cred, că nu e fără interes, să amintesc aci, că cu începerea semestrului de vară dl. Dr. Weigand va începe un curs asupra „Gramaticii istorice a limbii române“ și anume, întâi va face „Fonetica ei“, ăr în semestrul de iarnă va vorbi despre „Flecșiune“.

Poporațiunea Ungariei. Oficiul statistic regnicolar publică un raport despre mișcarea poporațiunii din 1892—1893. Din raportul acesta estragem următoarele:

Intrăgă poporațiunea țărilor de sub Corôna Sfântului Stefan număra la 1890 17,349,398 suflete, ăr la finea anului 1893 17,808,544 suflete.

În Ungaria-proprie poporațiunea civilă a fost în 1890 de 15,133,494 în 1893 de 15,545,832 suflete. Sporul poporațiunii în Ungaria a fost în 1891 de 138,829, în 1892 de 89,956, în 1893 de 183,553 suflete.

Poporațiunea Croației-Slavoniei a fost în 1890 de 2,186,410 în 1893 de 2,232,303 S'a sporit în 1891 cu 22,279, în 1892 cu 3857 și în 1893 cu 19,757.

În Ardel au fost în 1890: 2,271,216, și în 1893: 2,332,935 suflete.

După religii Romano-catolici sunt peste tot în 1890: 8,823,472, 1893: 9,061,223; Greco-catolici 1890: 1,667,980 1893: 1,718,696; Greco-orientali 1890: 2,632,332 1893: 2,679,887; Augustini evanghelici 1890: 1,204,040, 1893: 1,227,214; Reformați 1890: 2,225,126, 1893: 2,272,074; Unitari 1890: 61,645, 1893: 63,637; Evrei 1890: 727,222 1893: 761,963.

Raportul casurilor de mörte este mai nefavorabil la romano-catolici, apoi la greco-orientali, cel mai mic la evrei. Pe o mie de suflete s'a venit la catolici în 1892 36.7 1893: 32.6; la greco-orientali 1892: 30.3, 1893: 34.3; la Jidani 1892: 19.7 1893: 18.5.

Matriculele de stat în comitatele Albei-inferioare și Hunedorei. Scim, că ministrul unguresc de interne a luat mäsuri, ca matriculele de stat să se introducă în luna Septembrie a anului curent. Spre scopul acesta a împărțit porunci către comitate, ca să împartă cercurile matriculare și să recomande persoanele apte pentru conducerea matriculelor. În urma acesta comisiunea administrativă a comitatului Albei-inferioare a ținut o ședință sub presidența fișpanului Zeyk, în care s'a hotărât, ca într-un comitat să se împartă în 32 cercuri matriculare. Ca purtători de matricule vor fi încredințați notari, primari și învățători. Cheltuiala anuală e de 6000 fl. În comitatul Hunedorei de asemenea se vor face cercuri matriculare și vor fi aplicați, ca conducători de matricule, notari și adjuncți de notari, apoi învățători de stat și comunali. Cheltuiala anuală costă 20,000 fl.

Importante documente istorice.

„Timpul“ află, că dl. profesor Bogdan, în urma cercetărilor, ce a făcut în erna acesta la biblioteca imperială din St. Petersburg, a descoperit printre manuscrisele polone ale acestei biblioteci autograful cronicii moldovenesci în limba polonă dela 1566, al cărei autor era până acum necunoscut, și o nouă operă în limba polonă a lui Miron Costin despre Moldova și Muntenia. Dl. Bogdan va publica aceste importante descoperiri într-o scriere asupra istoriografiei moldovenesci din sec. 15—17, care va apăre în curând.

Francezii spre pace. „Mercure de France“, revistă literară, publică un apel subscris de mulți politicieni, savanți, scriitori și academicieni distinși, în care se propune, ca francezii în cesiuni economice, literare și artistice să se apropie de Germania, făcând apelul și propuneri practice în acesta privință.

Convențiunea vamală a României cu Bulgaria. Din București se depeșază, că România a încheiat o convențiune cu Bulgaria pe baza națiunii celei mai favorizate. Din ambele părți se decide suprimarea pasaportelor. Convențiunea expiră la anul 1897.

Dela Asociațiunea transilvană.

Comitetul Asociațiunii transilvane a ținut la 7 l. c. o ședință ordinară sub presiul dlui vicariu Dr. Ilarion Pușcariu, vice-presidentul Asociațiunii.

Dl. Andrei Cosma, directorul „Silvaniei“ și casariul desp. Șimleu, transpune cu o scrisoare datată din 28 Februarie n. o copie a testamentului răposatului avocat G. Filepp din Tâșnad, prin care acesta a lăsat o fundațiune de 20,000 fl. și a încredințat-o Asociațiunii transilvane. Dl. Cosma transpune totodată și un libel de depunere despre 14,500 fl. care sumă testatorul a depus-o deja în viață la „Silvania“ pentru „Fundațiunea George Filepp“.

Din testamentul fundatorului comitetul a aflat, că dânsul nu a testat Asociațiunii suma de 20,000 fl., după-cum au raportat diarele noastre, ci a instituit o fundațiune, care să se administreze gratuit de Asociațiune până când va ajunge la suma de 8,000,000 fl., ceea-ce după calculul fundatorului se va întimpla peste 110 ani.

Despărțământul Cohalm transpune protocolul adunării generale, ținute în comuna Cața la 14 Februarie a. c. dimpreună cu suma de fl. 35. — La această adunare D. I. Brotea a cetit o disertațiune instructivă pentru popor, s'au înscris membri noi și s'au reconstituit comitetul. Proxima adunare generală se va țină în Cohalm.

D-ra Maria Roman, instructoră pentru lucrul de mână în cursul complementar abdice de acest post cu ziua de 15 Martiu a. c. În locul devenit vacant comitetul denumesc de instructoră pe d-ra Cornelia Surdu pe lângă remunerațiunea votată în bugetul anului curent.

Dl. Alphons Tuor, profesor în Staefa lângă lacul Zürich, unul dintre cei mai valoroși poeți ai rhaeto-românilor, transpune prin dl. Dr. C. Diaconovich 3 fascicule ale poeziilor sale intitulate „Poesias Romanschas“ și 2 scrieri dramatice (traduceri) cu rugarea să le transpună Asociațiunii transilvane.

Cu această ocaziune dl. Diaconovich a dat expresiune și dorinței dlui prof. Tuor, de a căuta coatingere și de a întemeia legături mai strânse între daco-români și rhaeto-români și mai ales între instituțiunile lor chemate de a cultiva limbile surori ale acestor popore înrudite.

Limba rhaeto-română perde tot mai mult teren.

Rhaetia veche, astăzi cantonul Grau bünden al Elveției, a fost colonizată de romani deja la anul 15 a. Christos și limba coloniștilor romani s'a susținut până în secolul din urmă nu numai în Alpii Rhaetiei, cu o poporațiune de 90,000 suflete, ci și în provinciile vecine de către sud și răsărit, anume în Friaul și Tirol. Astăzi însă de abia mai vorbesc 35—40,000 suflete limba rhaeto-românilor, și germanisarea lor face progrese tot mai mari, mai ales din cauză că urmașii elvețiani ai coloniștilor romani

sunt despărțiți atât prin munți puternici, cât și prin o mulțime de dialecte.

Pentru a împedeca desnaționalizarea rhaeto-românilor și a cultiva limba și conștiința lor națională, s'a înființat înainte cu 8 ani în Chur, metropola cantonului, o societate cu titlul: „Societate rhaeto-romanscha“, care culege monumentele limbice ale rhaeto-românilor, susține legătura între comunele locuite de dênșii și sprijinesc literatura lor.

Atât originea comună, cât și situațiunea de o potrivă gravă a limbilor noastre surori, sunt pentru noi motive suficiente, de a urmări cu un viu interes lupta fraților nostri din Elveția pentru salvarea limbii și naționalității lor, și din această cauză Asociațiunea a decis să facă primul pas pentru stabilirea legăturilor dorite de dl. Tuor, oferind societății rhaeto-române schimbul publicațiunilor și urmărind în organul Asociațiunii activitatea ei prin publicațiuni acomodate de a deștepta în publicul nostru un interes mai viu pentru lupta națională a fraților din Elveția.

Comitetul în fine a luat spre plăcută scire, că dl. prof. Tuor cu cea mai mare plăcere a primit să colaboreze la Enciclopedia inițiată de Asociațiune.

Dintre celelalte obiecte pertractate mai amintesc, că s'a stabilit textul și formatul diplomelor pentru membrii Asociațiunii, comandându-se clișeurile la cunoscuta firmă Angerer et Göschl din Viena, s'a luat spre scire o scrisoare a dlui Urban Jarnik, profesor la universitatea din Praga, care mulțămesc pentru „Documentele privitoare la familiile nobile române“, și s'au donat toate publicațiunile Asociațiunii pe seama bibliotecii publice din Galați (România).

„Viața nouă“

de

Henry Drummond.

(Traducere din limba germană).

(Urmare.)

Pe aceste fapte psihologice minunate enigmatice și atât de evidente, își întemează apostolul Pavel învățătura sa despre sântire. El recunoște, ca caracterul omului este o formațiune, care se clădește, se formeză încet, și după cum sunt chipurile, ce lunecă peste oglinda sufletului lui, este supus unei schimbări spre mai bine și spre mai rău. Încă un pas mai departe și dinaintea ochilor nostri avem totă înălțimea și adâncimea acestor cugete, aplicate asupra cestiunei principale a creștinismului personal.

Dacă pășaniile se întipăresc în sufletul nostru și îl transformeză cu atât mai mult omeni. Nimenea nu poate întâlni pe altul pe stradă, fără ca să nu lase în el vre-o impresiune. Noi dicem am schimbat vre-o câteva cuvinte; ce am schimbat, este suflet. Și dacă există între doi inși o comunicațiune foarte intimă și desă, schimacasta este atât de perfect, încât în curând se arată în consimțiri caracteristice de ale uni suflet în celalalt, și sufletul celalalt devine asemenea și în raport crescând deobligat celui dintâi. Cine n'a observat aceasta apropiere a sufletelor una de alta? Cine n'a recunoscut ici căleă o păreche venerabilă, care a preleginat mână în mână unul cu altul cu o încredere atât de perfectă, cu o plăcere atât de drăgălașe pe calea vieții, încât în fine chiar și trăsăturile feții au devenit asemenea? Ei nu mai erau două suflete, ci un suflet. Era totuna, către care din ei adresă aceleași cuvinte le avea pentru amândoi, erau cu totul indiferenți care din amândoi își răspundea, pentru-că ei erau totdeuna de aceeași părere. Ei s'au reoglindat reciproc o jumătate de secol, ei au fost prefăcuți în același chip. Există o lege a influinței, conform acestei legi mai devenim asemenea acelora, pe cari îi stimăm în mod statornic, și astfel există oameni, cari devin unul asemenea celuiialalt, din cauză că sunt uniți unul cu altul prin iubire sta-

tornică. În opera literaturii, a istoriei, a biografiei legea acesta ocupă un loc însemnat toți omeni sunt chipuri de mosaic ale deapropelului lor. David nereamintesc pe Jonathan, și Jonathan pe David. Jean Valjeak în cap doperă lui Victor Hugo este episcopul, Bicuven înviet din mörți. Metempsicosa (migrațiunea sufletelor) este faptă. Solia lui George Eliot către lume a fost, că un caracter, produce pe celalalt. Acesta și nu alta este însemnătatea familiei, lăganului nămului omenesc. Da, societatea omenescă însăși este numai un loc de întâlnire al acestor puteri atât puternice, care formeză și transformeză sufletele. Cu un cuvânt, pe învățătura despre influință să baséză întreaga piramidă a omenimei.

Apostolului Pavel i-a fost rezervat, ca să facă cu mai sublimă aplicare despre legea influinței. Conclusiunea lui a fost de o cutezanță, fără asemănare, dar el n'a șovăit și n'a întârziat nici un moment. El însuși era un om nou; el scia bine, cum s'a întâmplat acesta: a fost Christos. Să întâlnise cu el pe drum către Damasc, și din ora aceea viața lui s'a prefăcut în viața lui Christos. Efectul a fost inevitabil în vorbă și în faptă, în cursul vieții lui de mai apoi, în iubire și în credință. Puterile ce au influențat asupra lui își împliniră opera lor decisivă.

Pavel a devenit asemenea aceluia, pe care îl iubia în mod statornic. „Noi toți, pote el scrie cu fața descoperită oglindând mărirea Domnului, ne prefacem în același chip“.

Cât de simple, sunt toate acestea cât dela înțeles, cât de naturale, cât de supranaturale. Este o procedură ce corăspunde esperinței dîlnice. Și fiind-că aceea ce suntem, suntem prin influința împrejurimei noastre, urmază, că cine vine sub influința celui mai înalt devine o copie a celui mai înalt devine un om nou. Există deja oameni, în apropiere cărora partea noastră cea bună fără de voie ajunge la valoare. În societatea lor cugetele ordinare, vorbele josnice sunt departe de noi. Numai prezența lor ne înalță, ne curăță, ne sântesc. Indemnul lor scôte registrele cele mai bune ale naturii noastre, și în sufletul nostru răsună o musică, care mai înainte îi era necunoscută, străină. Să presupunem, că o astfel de influință ar țină în continuu, o lună de zile, un an de zile, viața întrăgă, ce n'ar putea ea face din viața noastră?

Astfel există chiar pe terenul de toate zilele al existenței noastre, de aceea omeni, cari lucrând cu noi umblând cu noi, petrecând cu noi ne sântesc cugetele; chiar între omeni păcătoși se află de aceia, în cari este câte ceva din ceru. Deja aici sunt puteri, cari prin mijloce temporale sunt conducătorii înoririi, ce vine dela Ddeu. Și dacă deja comunicațiunea cu omeni, în care locuesce numai o pârțică mică din puterea celui mai înalt, pote lămurii și înbunătăți pe alții, ce margini există pentru influința lui Christos? A fi trăit împreună cu Socrate — trebuie să facă pe cineva înțelept, a fi trăit cu Aristide, trebuia să-l facă om drept, cu Francisc de Assisi trebuia să-l crească spre blândete, cu Savonarola spre energie. A fi trăit împreună cu Christos, trebuia să fi făcut pe om asemenea lui Christos, adică creștin.

Intr'adnvr a trăi cu Christos produce acest efect. Pavel scia să ne spună despre acesta. Și pe timpul lui Christos tot același succes „să arată într'un mod încă și mai frapant. Nisce omeni fără școlă, fără deosebite talente, nimic mai mult decât nisce omeni cu dispozițiune cerescă au fost primiți în cercul mai înalt alui Hs ca discipuli ai lui. El nu numia amici. Și ei începură a deveni îndată alți omeni. Apröpe din di în di putem vedea învătăceii lui crescând.

(Va urma.)

Nr. 95—1895

[36] 2—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului vacant de paroh în parohia de clasa III-a Nadastia inferioară în protopresbiteratul gr.-or. al tractului Hațegului prin acesta se scrie „concurș repetit” cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul nostru „Tel. Rom.”

Venitele anuale împreunate cu acest post sunt 302 fl. 50 cr., statorite în ședința sinodului parochial estrordinar din 6/18 Martiu 1894.

Doritorii de a ocupa acest post au a și așterne petițiunile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare ale bisericeii noastre, la subscripșul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat, în Petroșeni.

Petroșeni, la 11 Februar, 1895.
Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Hațeg, în conșelegere cu comitetul parochial respectiv.

Avram Stanca, adm. prot.

Szám 1269/95.

urb.

Hirdetmény.

A korodi általános határtagostási ügyben az előmunkálatok megkezdésére, úgy mint a képviselést rendezése a működő mérnök megválasztása és a költség előirányzat elkészítése végett **határnapul az 1895 évi Ápril 9-én dél-előtt 9 óráját** tűzöm ki Korod község írda helyiségébe, mely tárgyalásra az összes érdekelteket és a birtokrendezési mérnököket hirdetményileg azon figyelemztetéssel hívom meg hogy az egyik vagy másik érdekeltek meg nem jelenése a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja és hogy azon birtokrendezési mérnökök kit a kérdéses ügyben a működő mérnöki teendőket elvállalni szándékoznak a szerződési pontozatokról előterjesztése mellett ajánlataikat hozzám vagy érdekelte felekhez küldjék be.

Erzsébetvárosan, 1895 évi Február hó 18-án a kir. törvényszéktől.

I. Müller,
jegyző.

Vén András,
elnök.

Nr. 70

[32] 2—3

Citațiune edictală.

Istina Fogorș din Cața, legiuita muere alui George Todor din Cața, care a părăsit cu necredință pe bărbatul ei legiuit de 4 (patru) ani de zile trecuți, fără a se sci locul aflărei ei, este prin această citată, ca în termen de 6 luni de zile dela prima publicare a acestora în „Telegraful Român” să se prezenteze înaintea subsemnatului oficiu protopresbiteral, căci la din contră procesul divorțial urdit contra ei din partea bărbatului seu, se va pertracta și decide și în absența ei.

Cohalm 24 Ianuariu, 1895.

Oficiul protop. gr. or. al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 111/895.

[39] 1—3

EDICT.

Alecsa Rancea, gr.-or. din Ofenbaia, protopresbiteratul Lupșei, carele de 18 ani a părăsit pe legitima sa soție Ana Ciaba tot din Ofenbaia, fără a se îngrijii de subsistinta ei, prin această, pe besa rezoluțiunei P. N. consistoriu archidieceșan din 24 Ianuariu a. c Nr. 416 Bis, se citază ca în termen de 3 luni de zile, dela prima publicare a acestui edict în „Tel. Rom.” să se prezenteze la subsemnatul oficiu, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția sa se va pertracta și decide și în absența lui.

Ofenbaia, în 20 Februaru 1895.

Oficiul protopresbiter al Lupșei.

Ioan Danciu,
protopresbiter.

AVIS.

In librăria tipografiei archidieceșane se află de vândare următoarele cărți:

[169] 12

I. Cărți bisericesci.

Biblia ilustrată testamentul vechiu și nou, nelegată fl. 10, legat fl. 15.	15.—
Chiriocodromion (Cazanie), nelegat fl. 10, legat	12.—
Evangelie, neleg. fl. 8 leg. fin	18.—
Octoich mare, neleg. fl. 17, leg.	20.—
Octoich mic, neleg. fl. 60 cr. leg.	75.—
Orologion (Ciaslov) neleg. cr. 60, legat	75.—
Proscomidia altariului	25.—
Penticostariu neleg. fl. 8, leg.	10.—
Rânduiala la sfințirea bisericelor	2.50
Triodion cu Strajnic neleg. fl. 20, legat	25.—

II. Cărți școlare.

Abedar, de Zacharia Boiu nel. cr. 20 leg.	24.—
Abedar, de Ioan Popescu nel. cr. 20 legat	25.—
Abedar, de Silvestru Moldovan nelegat cr. 20 leg.	25.—
Abcedar magiar-român, de N. Putnoky leg.	20.—
Aritmetica, de P. Dima	32.—
Abcedar, de Dogariu & Dariu I. = 30 cr., II. = 20 cr., III. = 35 cr., IV. =	45.—
Aritmetica după Lurz	20.—
Aritmetica de Vlaicu I = 20 cr. II. = 25 cr. III. =	35.—
Carte de cetire de Z. Boiu p. I. ediție nouă. nel. cr. 30 leg.	40.—
Carte de cetire de Z. Boiu p. II. nel. cr. 25 leg.	30.—
Carte de cetire de Ioan Popescu legată	70.—
Catechism de M. Toma	30.—
Catechism bogat	50.—
Cărticică de rugăciuni pentru copii leg. frumos ed. nouă	15.—
Comput de Ioan Popescu	120.—
Compendiu de Pedagogie de I. Popescu ed. nouă	2.—
Compendiu de drept canonic ediție nouă	3.—
Conducător la Abedar de I. Popescu	10.—
Culegere de cântecenaționale	25.—
Carte de cetire magiară de Crișan și Putnoky partea I. = 70 II. =	1.—
Carte de cântări bisericesci pentru copii	12.—
Curs de limba magiară de Molnár I. II. III. a	20.—
Constituția patriei de Ioan Popoviciu leg.	20.—
Chemia elementară de Vlaicu	80.—
Chemia anorganică de Filipescu	80.—
Drepturile și datorințele civile	20.—
Elemento de Geografia de Zacharia Boiu	30.—
Elemente de Istoria patriotică de Z. Boiu	30.—
Elemente de Istoria nat. și Fisica de Z. Boiu	30.—
Elemente de Fisică de I. Dariu	30.—
Fisica de Făgărășan	40.—
Gramatica română de Mihailan cl. II. = 10 cr. III. = 16 IV. =	24.—
Geografia pentru școl. populare de I. Dariu leg.	35.—
Geografia pentru școl. populare de Moldovan & Făgărășan	30.—

Geografia pentru școlele medii de Moldovan & Făgărășan I.	1.20
Geografia pentru școl. medii de Moldovan & Făgărășan II.	50.—
Geografia pentru școlele medii de Făgărășan & Bărsan II.	1.—
Gramatica română de I. Dariu	25.—
Gramatica limbii magiare de Crișan & Putnoky	1.—
Istoria biblică pentru școl. populare	30.—
Istoria biblică pentru școlele medii	55.—
Istoria bis. rom. de Șaguna I. II.	3.—
Isagogia de Dr. Ilarion Pușcariu	1.50
Istoria bisericească ptru școl. pop.	35.—
Istoria bisericească pentru școlele medii I. II.	1.—
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop	25.—
Istoria Ungariei de S. Moldovan	26.—
Istoria Ungariei pentru școlele secundare de V. Goldiș	80.—
Istoria universală pentru școlele secundare de V. Goldiș	1.—
Istoria naturală de Dr. D. P. Barcian I. = 50 II. =	60.—
Istoria literaturii române de Lazariu	1.—
Legendar român de V. Petri	50.—
Legendar magiar român de N. Putnoky	30.—
Limba maternă de Dr. Ilarion Pușcariu, ed. nouă	40.—
Mărturisirea ortodocșă	120.—
Pastorală veche	1.—
Pastorală nouă	150.—
Pomăritul de D. Comșa	1.—
Principii din Pedagogie de dr. Il. Pușcariu	1.—
Psichologia empirică de I. Popescu	2.—
Teologia dogmatică	1.—
Teologia morală	150.—
Toldy, Narațiune poetică de Crișan & Putnoky	70.—

III. Cărți literare.

Biografia fericitului Șaguna de N. Popea	2.50
Istoria biser. politico-naționale	1.—
Enchiridion sau carte manulă de canone	4.—
Invățătorul și poporul de Marienescu	50.—
Polemia contra Heliad	50.—
Calendaru pe anul 1895	30.—
Scrisori apologetice	50.—
Sunete și resunete de Z. Boiu	50.—
Scrierea sf. Ioan gură de aur	50.—
Vocabular român german	70.—
Anghira creștină (cuvântări) funebrele de T. V. Gheaja	150.—
Anecdote și glume de T. V. Gheaja	65.—
Antologie română de Manliu	1.75
Cel mai mare bine din lume de Făgărășan	20.—
Cine ce face lui își face, comedie întrun act pentru tinerimea școlară	10.—
Codicele de Mateiu Voilean	80.—
Colinde de A. Marienescu	1.10
Compas românesc de P. Petrescu	50.—
Cuvântări funebrele de Z. Boiu	150.—
Crestomația română de I. Manliu	1.75
Date istorice de I. C. Pușcariu	2.—
Descănțeș populare de Marian	2.—
Documente pentru limbă și istoria de Dr. Il. Pușcariu	2.50

Doine și strigături de St. Muntean	12.—
Foi comemorative la serbarea 12/24 Maiu 1892 a lui G. Bariț	80.—
In memoria lui G. Bariț peșii de G. Joandrea	20.—
Intrebări de educațiune și instrucțiune studii pedagogice de Dr. P. Span	1.—
La Alma povesti de Constanța de Dunca Schiau	50.—
Lecșiconul comunelor bisericesci din archidieceșă de Dr. Remus Roșca	1.—
Noul atac asupra școlilor noastre. Manual de drept cambial de I. Socaci	2.—
Pace vouă de H. Drumond tradusă de D. Făgărășan	20.—
Primatul papal și infalibilitatea papei de I. Broju	25.—
Poesii de Andreiu Murășan	150.—
Poetica română de I. Manliu	1.75
Povesci ardelenesci din gura poporului de I. P. Reteganul I—V	125.—
Povestiri alese și întocmite de P. Petrescu	75.—
Retorica și stilistica de I. Manliu	2.—
S'a dus în țără novelă originală de Il. Chendi	15.—
Studiu diu economia națională de P. Petrescu	40.—
Satul cu comorile novelă de P. Petrescu	45.—
Stupăritul de C. Dimian	80.—
Vechia metropolie de N. Popea	150.—
Protocollele sinodale dela 1864—1893 toate laolaltă	19.—
Protocollele congresuale dela 1868—1891 toate laolaltă	760.—
Statut organic	25.—
Regulament pentru parochii	10.—
Regulament pentru organizarea, provisorie a învățământului	10.—
Regulament pentru procedura matrimonială	20.—
Regulament pentru seminariul pedagogico-teologic Andreian	10.—
Regulament pentru afaceri interne congresuale	20.—

IV. Tipărituri.

Budget cōla	03.—
Catalog de clasă cōla	02.—
Catalog de clasă broș. din 10 cōle	30.—
Catalog de clasă broș. din 15 cōle	45.—
Catalog de clasă broș. din 20 cōle	55.—
Carte de evidență cōla	03.—
Carte de evidență leg. din 30 cōle	180.—
Carte de evidență leg. din 40 cōle	210.—
Chronica școlară leg.	150.—
Consemnarea pruncilor obligați a cerceta școlă cōla	02.—
Conșpecte protopopesci, pentru noucun.	05.—
Conșpect despre comunele matre și filie cōla	03.—
Conșpect despre vizitarea școlilor cōla	03.—
Conșpecte de catechisia cōla	03.—
Conșpecte școlare inv. (date statistice) cōla	06.—
Conșpecte prot. I. II. III cōla	06.—
Conșpecte de absenții săptămânale și lunare cōla	02.—

Contul capitalelor active cōla	03.—
Estrase din protocolul botezaților, cununăților și morților esempl.	01.—
Matricula școlară cōla cr. 2 legată din 50 cōle	150.—
Inventare pentru averea bisericelor	10.—
Jurnal de casă cōla	03.—
Jurnal de casă leg. 25 coli	165.—
Jurnal de casă leg. 30 coli	180.—
Obligațiuni ptru biserici esempl.	01.—
Protocolul bunei învoiri cōla	06.—
Protocolul bunei învoiri leg. din 50 cōle	4.—
Protocolul parochial cōla	06.—
Protocolul parochial leg. din 50 cōle	450.—
Protocolul botezaților cōla	06.—
Protocolul botezaților I. din 50 c.	450.—
Protocolul cununăților cōla	06.—
Protocolul cununăților I. din 50 c.	450.—
Protocolul morților cōla	06.—
Protocolul morților leg. din 50 c.	450.—
Protocol de esibite cōla	03.—
Protocol de esibite I. din 30 cōle	180.—
Protocol de esibite I. din 50 cōle	250.—
Prot. de clasificățiune cōla	02.—
Prot. de clasificățiune I. din 50 c.	150.—
Specificațiuni pentru noa cununăți cōla	05.—
Testimonii școlare esempl.	02.—
Testimonii de religie	02.—

V. Icoșe.

Icōna înmormântării domnului pe pânză	2.50
Icōna înmormântării domnului pe hârtie	50.—
Icōna celor trei Ierarchi pe hârtie	30.—
Icōna Evangeliștilor pe hârtie	50.—
Portret Șaguna	1.—
Portret Gozdu	1.—

VI. Requisite de scris.

Libele de scris à 1 cr. 100	70.—
Libele de comput à 1 cr. 100	70.—
Libele de dictando à 1 cr. 100	70.—
Caeșe de dictando din 6 foi 4 cr. dip 8 foi 6 cr. din 12 foi cu 8 cr. din 16 foi cu 12 cr. din 20 de foi cu	15.—
Glasuri (tocuri de pene) și de ceruse rotunde și cuadrate à 4, 5, 6, 8, 12, 20, 30, 40 cr. și	45.—
Tocuri (cōde) de pene condeiu dela 40 cr. suta până la 50 cr. bucata	
Hârtie fină de scris de cancelarie și concept à 6, 7, 8, și 10 fl. miia de cōle	
Ceruse à 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7 bucata și suta à 80 cr. 1 fl. 1.20 1.80 2 și 7 fl.	
Pene de scris dela 50 cr. până 1 fl. 20 cutie conștatătoare din 144 bucăți	
Tăblișe de pētră bucata 7, 10, 12 14 și 15 cu bucata	
Tot felul de hârtie de epistole cu prețuri foarte moderate	
Notese dela 4 cr. până la 1 fl. bucata	
Trăiști de școlă pentru copii, chipuri pentru copii, Cerce, Văpșele și pensele, Hârtie sugativă. Calemare, Liniale, hârtie pentru stelagiu, Albume, Blocuri, Ținte de deseni; totfelul de negrăla, toate acestea cu prețuri foarte moderate	